



# בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

בפני : כבי השופט ד"ר יצחק לובוצקי  
נ.ע. מר ישראל אסא

**התובעת**  
וולף שירה  
ע"י ב"כ עו"ד ש. ברטלר  
נגד

**הנתבעים**  
1. ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ  
2. ר.ת. דיסקברי טיול עולמי בע"מ  
3. משלי עוזי  
ע"י ב"כ עו"ד ל. שניידר

## פסק דין

- 1  
2 התובעת (להלן גם: "העובדת"), הועסקה אצל הנתבעים או מי מהם, תקופה של 51.3  
3 חודשים שהסתיימה עם התפטרותה (לטענתה "בדין מפורטת") ביום 12.10.08.  
4 "משכורתה החודשית הקובעת" של התובעת עמדה על סך 4,800 ₪.  
5 °  
6 התובעת החלה לעבוד ביום 25.7.04 בחברת ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ (להלן: "הנתבעת 1").  
7 ביום 31.12.07 הועברה התובעת לעבוד בחברת ר.ת. דיסקברי טיול עולמי בע"מ (להלן: "הנתבעת 2").  
8 מר עוזי משלי (להלן: "הנתבע"), מי שמשמש כמנכ"ל ובעל מניות בנתבעת 2, טוען כי  
9 התובעת לא הוכיחה את העילות המצדיקות הרמת מסך ההתאגדות ועל כן כי דין  
10 התביעה שהוגשה כנגדו להידחות.  
11  
12 העומד לדיון, כפי שנקבע במיקוד הדיון מיום 17.2.11, הם הרכיבים כדלקמן:  
13  
14 1. "פיצויי פיטורים" (טענה ל"התפטרות בדין מפורטת").  
15  
16 2. הפרשי "פדיון חופשה" (4 ימים).  
17  
18 3. הפרשי "פדיון דמי הבראה".  
19  
20 4. פיצוי בגין אי הפרשות מעביד לקרן פנסיה/ביטוח מנהלים (9 חודשים).



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

להלן נדון ברכיבי התביעה, על פי סדרם.

### פיצויי פיטורים:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5 אין חולק כי היתה זו העובדת שהביאה לסיום את יחסי העבודה בין הצדדים, כלומר,
- 6 התפטרה. אלא שלטענתה, נסיבות סיום עבודתה, מזכות אותה בפיצויי פיטורים וזאת
- 7 בהסתמך על סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג - 1963 (להלן: "חוק פיצוי
- 8 פיטורים" או "החוק"). לטענתה, התפטרותה נבעה בשל נסיבות שבהן לא ניתן היה
- 9 לדרוש ממנה להמשיך בעבודתה.
- 10 הנתבעים טוענים כי העובדת התפטרה מיוזמתה וללא כל הודעה מוקדמת, מבלי
- 11 שנתנה לנתבעים הזדמנות לפעול לתיקון המצב.
- 12 סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים מציין שתי חלופות. כל אחת מהן כשלעצמה דינה
- 13 לעניין החוק, כפיטורים. האחת - התפטרות מחמת הרעה מוחשית בתנאי העבודה;
- 14 והשנייה - התפטרות מחמת נסיבות שביחסי עבודה לגבי אותו העובד, שבהן אין
- 15 לדרוש ממנו כי ימשיך בעבודתו (ר' דב"ע מח/3-155 אברהם פנחסי נ' מכלוף שיטרית,
- 16 עבודה ארצי, כך כא(3), 356). במקרה דנן, טוענת העובדת לקיומה של החלופה
- 17 השנייה.
- 18
- 19 העילה של התפטרות בשל "נסיבות אחרות שביחסי עבודה" מאופיינת במצבים בלתי
- 20 צפויים בחיי העבודה, המביאים לתחושה שלפיה התהוותם מצדיקה הבאת חוזה
- 21 העבודה לסיומו ביוזמת העובד. ה"נסיבות" שבהן מדובר בסיפא לסעיף 11(א) צריך
- 22 שתהיינה נסיבות "שביחסי עבודה" ולא "אישיות" (דב"ע לד/4-3 רוברט יקואל נ'
- 23 אליהו פלד פד"ע ה 328). הנסיבות, שבהן אין לדרוש מהעובד להמשיך בעבודתו, אשר
- 24 בהן מדובר בסעיף 11(א), צריך שתהיינה קיימות בעת ההתפטרות ותהווינה המניע
- 25 להתפטרות (דב"ע לד/4-3 לעיל).
- 26
- 27
- 28
- 29



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

- 1 הפסיקה קבעה כי עובדת שסבלה מיחס מעליב ומשפיל במקום העבודה והתפטרה  
 2 עקב כך, זכאית לפיצויי פיטורים מכוח הסיפא לסעיף 11(א) (ע"א 131/68 יצחק קליין  
 3 נ' מרי מרסל, פ"ד כב(2) 179). עוד נקבע כי הטחת מילים מעליבות בעובד, אף אם  
 4 הדבר נעשה ב"עידנא דריתחא", עשויה להקים עילה ל"התפטרות בדין מפוטר" (דב"ע  
 5 לד/3-49 יצחק אהרונוב נ' עבד אל קאדר ווחד, פד"ע ה 475, 472).
- 6
- 7 במקרה הנוכחי, שוכנענו כי התפטרות התובעת אכן נבעה מנסיבות שביחסי עבודה  
 8 שבהן לא ניתן היה לדרוש ממנה להמשיך בעבודתה, באופן המזכה אותה בתשלום  
 9 פיצויי פיטורים. ונפרט:
- 10
- 11 התובעת הצהירה כי משכורת חודש 9/08 לא שולמה במועדה. על כן, ביום 12.10.08,  
 12 סמוך לחג הסוכות, ולאחר שכל בקשותיה לתשלום משכורת חודש 9/08 לא נענו, פנתה  
 13 אל הנתבע וביקשה לקבל את משכורתה, על מנת שתוכל להיערך לחג.  
 14 לגרסתה, בעקבות בקשתה, התפרץ עליה הנתבע בקללות וגידופים, בין השאר כינה  
 15 אותה: "פרחה", "טיפשה", "מטומטמת". לדבריה הנתבע אף לא הסתפק בכך, אלא  
 16 כלא אותה בתוך המשרד בניגוד לרצונה, ולא אפשר לה לצאת במשך מספר דקות.  
 17 לבסוף, כשהואיל הנתבע לפתוח את דלת המשרד, עזבה את המקום, כשהיא בוכייה  
 18 ומבוהלת ולא שבה עוד למקום העבודה (סעיפים 9-11 לתצהיר התובעת).
- 19
- 20 הנתבע מצידו לא הכחיש את האירוע הנטען במסגרת תצהירו. לעומת זאת בבית הדין  
 21 טען הנתבע: "לטענתך כי לאחר שקיללתי את התובעת היא אמרה שהיא לא מסוגלת  
 22 לחזור לעבודה לאחר הארוע של הקללות, אני משיב: אני לא קיללתי אותה. אני  
 23 מכחיש את כל מה שאתה אומר כרגע." (עמ' 5 שורות 9-11).
- 24
- 25 בהמשך נשאל הנתבע מה ארע במועד ההתפטרות, והשיב: "היו חילופי דברים של  
 26 הרמת קול ואני עניתי לה שרק למחרת תהיה המשכורת. היא התחילה לצעוק שם  
 27 וגם בבוקר היא צעקה לפני כל העובדים שהיא עוזבת." (עמ' 5 שורות 14-16) הנתבע  
 28 נשאל מדוע לא הכחיש את העובדה שקילל את התובעת במסגרת תצהירו והשיב:  
 29 "כשבית הדין מאמת אותי עם סעיף 10 לתצהירה של התובעת, אני מכחיש עכשיו



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

1 את מה שכתוב שם, אני לא אמרתי אף אחת מהקללות הרשומות שם. אני מעולם לא  
2 סגרתי את הדלת ומעולם לא מנעתי ממנה לצאת מהחדר" (עמ' 5 שורות 21-17).

3  
4 לזאת נוסף, כי ביום 16.10.08 נשלח לנתבעים מכתב מאת ב"כ התובעת שבו צוין את  
5 אשר ארע במועד סיום יחסי העבודה, לרבות העובדה שהנתבע הטיח בתובעת מילים  
6 מעליבות וכלא אותה במשרד למשך מספר דקות. עם זאת, גם במכתב תשובה ששלח  
7 הנתבע לתובעת ביום 10.11.08 לא הכחיש הנתבע את טענות התובעת ביחס  
8 לאמירותיו ומעשיו, במועד ההתפטרות. בבית הדין לא סיפק הנתבע הסבר משכנע  
9 לעובדה שהאמירות והמעשה המיוחסים לו על ידי התובעת, לא הוכחו על ידו עד  
10 לחקירתו בבית הדין (עמ' 5 שורות 25-26, עמ' 6 שורות 1-6).

11  
12 לאור האמור, אנו מקבלים את גרסת התובעת בנוגע להשתלשלות האירועים במועד  
13 ההתפטרות, וקובעים כי נסיבות אלה היו כאלה שבגינן לא ניתן היה לדרוש ממנה  
14 להמשיך בעבודתה באופן המקנה לה זכאות לפיצויי פיטורים.

15  
16 אשר על כן, התובעת זכאית לסך של 20,520 ש"ח (4,800 ₪ \* 51.3/12) בגין פיצויי  
17 פיטורים (בחישוב פיצויי הפיטורים הובא בחשבון שכר היסוד בלבד, שכן לא הוכח על  
18 ידי התובעת כי אותו "בונוס" ששולם לה, היווה חלק אינטגרלי מהשכר הקובע לצורך  
19 חישוב פיצויי הפיטורים).

20  
21 יחד עם זאת, לא מצאנו מקום לפסוק לתובעת פיצויי הלנה וזאת בשל המחלוקת  
22 הממשית בדבר עצם הזכאות לפיצויי פיטורים.

### הפרשי פדיון חופשה:

23  
24  
25  
26 אין חולק כי עם סיום תקופת העבודה שולם לתובעת סך של 933.61 ₪ בגין 4.37 ימי  
27 חופשה שנותרו לזכותה (לפי תעריף יומי של 213.64 ₪, ראה תלוש השכר לחודש  
28 11/08).

29  
30



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

1  
2 אלא שלטענת התובעת בסיס השכר על פיו צריכים היו להיות משולמים ימי החופשה,  
3 עמד על סך 7,000 ₪, ועל כן היא עותרת לתשלום הפרש פדיון חופשה בסך של 1,284  
4 ₪.

5  
6 עם זאת, לא הוכח על ידי התובעת בסיס השכר הנטען על ידה. מה גם שבמסגרת  
7 הדיון, כאמור לעיל, נקבע כי "השכר הקובע" של התובעת עמד על סך 4,800 ₪.

8  
9 לאור האמור, הרי שחישוב ימי החופשה המגיעים לתובעת בוצע כדין, ודין תביעתה  
10 ברכיב זה להידחות.

### דמי הבראה:

11  
12 התובעת טוענת כי עם סיום תקופת עבודתה עומדים לזכותה 7 ימי הבראה ובסך כולל  
13 של 2,317 ₪.

14  
15 הנתבעים טוענים כי לתובעת שולמו מלוא דמי ההבראה המגיעים לה על פי צו  
16 ההרחבה, ואף זכתה לקבל דמי הבראה ביתר.

17  
18 אכן, עיון בתלוש השכר של חודש 11/08 מעלה, כי לתובעת שולם סך של 1,738 ₪ בגין  
19 דמי הבראה. אין חולק כי עם סיום עבודתה הייתה זכאית התובעת ל- 7 ימי הבראה  
20 בערך של 331 ₪ ליום (סעיף 17.3.4 לסיכומי התובעת, סעיף 62.1 לסיכומי הנתבעים).  
21 מכאן שהתובעת זכאית ליתרת דמי הבראה של 579 ש"ח (1,738 ₪ - 2,317 ₪).

### פיצוי בגין אי הפרשות מעביד לקרו פנסיה/ביטוח מנהלים:

22  
23 לטענת התובעת, הנתבעים התחייבו להפריש מדי חודש 13.33% משכרה לביטוח  
24 מנהלים, כולל מרכיב פיצויי הפיטורים. לטענתה, בשנים 2007 ו-2008 הופרש עבורה  
25 רק חלק קטן מהכספים, וכן לא בוצעו הפרשות כלל בחודשים מרץ, אפריל, ספטמבר  
26 ואוקטובר 2008. על כן היא עותרת לתשלום סך כולל של 10,797 ₪ בגין רכיב זה.



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

1 ראשית יאמר כי יחסי הצדדים אינם מוסדרים במסגרת קיבוצית כלשהי וסוגיית  
2 ההפרשות הפנסיוניות טרם יום 1.1.08 (המועד שבו נכנס לתוקפו צו ההרחבה לביטוח  
3 פנסיוני מקיף במשק), היתה פרי הסכם שבע"פ בין הצדדים (לא הוצג כל הסכם כתוב  
4 בעניין זה).

5  
6 התובעת מצידה לא הוכיחה מתי התחייב כלפיה המעביד לביצוע הפרשות פנסיוניות  
7 ובאיזה שיעור. על כן אין לנו אלא לקבל את גרסת המעביד כי ההתחייבות לביצוע  
8 הפרשות פנסיוניות היתה החל מחודש 5/07 בגובה 5% תגמולי עובד, ו-5% תגמולי  
9 מעביד.

10  
11 כאמור לעיל, פסקנו לזכות התובעת פיצויי פיטורים ועל כן תביעתה לתשלום מרכיב  
12 הפיצויים בקופת הפנסיה מהווה דרישה ל"כפל תשלום".

13  
14 זאת ועוד, התובעת ביצעה חישוב של הפרשות שלטענתה מגיעות לה, בין היתר על  
15 בסיס שכר של 7,000 ₪ (החל מחודש 5/08) שאינה "המשכורת הקובעת", כפי שנקבע  
16 לעיל.

17  
18 אם לא די בכך, הנתבעים הציגו דו"ח הפרשות מחברת הביטוח (נספח ו' לתצהיר  
19 הנתבע) התומך בגרסתם כי הפרישו עבור הנתבעת הכספים במלואם (ראה פירוט  
20 בסעיף 74 לסיכומי הנתבעים).

21  
22 אשר על כן, דין התביעה ברכיב זה להידחות.

23  
24 **חיוב אישי של הנתבע - "הרמת מסך":**

25  
26 התובעת טוענת כי יש לחייב את הנתבע באופן אישי בחובותיהן של הנתבעות 1 ו-2,  
27 זאת בשל העובדה שהתחייב כלפיה באופן אישי וכן בשל ניהול עסקי הנתבעות 1-2  
28 בערבוביה. הנתבעים טוענים, כי התובעת לא הוכיחה נסיבות המצדיקות חיובו של  
29 הנתבע באופן אישי, ומשכך דין תביעתה של התובעת כלפיו להידחות.

30



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

1 עיקרון יסוד המעוגן היטב בשיטתנו המשפטית הינו, כי לתאגיד אישיות משפטית  
2 נפרדת מבעלי מניותיו, מנהליו ועובדיו, לכל דבר ועניין. מידת הזהירות והצמצום  
3 בחיובו של בעל מניות או מנהל בחובות החברה, נעוצה ברצון לשמר את היתרונות  
4 החברתיים והכלכליים הגלומים בעקרון הקובע את האישיות המשפטית הנפרדת של  
5 החברה. עם זאת, עדיפותם של יתרונות אלה נמוגה, משעה שמושכי החוטים בחברה  
6 מנצלים את ההפרדה בינם לבין החברה, לשם השגת מטרה בלתי כשרה הכרוכה  
7 בפגיעה בזולת או בציבור.

8  
9 מפסיקת בית המשפט העליון ובית הדין הארצי לעבודה בעקבותיו, עולה כי הרמת  
10 מסך ההתאגדות תעשה רק במקרים חריגים וקיצוניים. זאת, כאשר החברה מנצלת  
11 את עקרון האישיות המשפטית הנפרדת למטרות תרמית, מצב בו אישיות החברה  
12 משמשת כסות לא חוקית לבעליה, או כאשר בפועל לא הייתה אישיות משפטית  
13 נפרדת, שכן בעלי המניות ערבבו את נכסיהם הפרטיים עם נכסי החברה.

14  
15 המקרים החריגים בהם רשאי בית המשפט להיעתר לבקשת בעל דין להרים את מסך  
16 ההתאגדות, וליתן זכות לנושה של חברה להיפרע מכיס העושר הפרטי של בעל מניות  
17 בחברה, קבועים בסעיף 6 לחוק החברות, תשנ"ט – 1999, כפי שתוקן בתיקון מספר 3,  
18 התשס"ה – 2005. לאורו של התיקון הנ"ל, אשר החמיר את הקריטריונים ל"הרמת  
19 מסך", נפסק כי יש להשתמש בדוקטרינה של הרמת מסך בזהירות רבה תוך כיבוד  
20 אלמנט ההסתמכות של בעלי המניות והנושים האחרים, כאשר לא מתקיימים  
21 התנאים הקבועים בחוק להרמת המסך (רי"ע 34/03 אסנת שפרן נ' יוסף אלוש ואח',  
22 ניתן ביום 14/5/2006).

23  
24 בתביעה המבוססת על עילות להרמת מסך, מוטל נטל השכנוע ונטל הבאת הראיות על  
25 התובע (עי"ע 300023/98 אלדד קונשטוק נ' נאווה דגן, עבודה ארצי, כרך לג (5), 25).  
26 לטעמנו, התובעת לא הוכיחה כי התקיימו בענייננו הנסיבות להרמת מסך התאגדות  
27 מעל הנתבעות 1 ו-2, וממילא אין מקום לחייב את הנתבע בחובותיהן.  
28 לא נטען, וממילא גם לא הוכח, כי הנתבעות הוקמו על ידי הנתבע במטרה להתחמק  
29 מחובות נושים או על בסיס מטרה פסולה אחרת. לא הוכח כי הנתבע פעל לערוב  
30 נכסיו האישיים עם נכסי הנתבעות ו/או כי השתמש בנתבעות ככסות לפעילות לא



## בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 11408-08 וולף שירה נ' ג.מ. דיסקברי ישראל (1998) בע"מ ואח'

1 חוקית שביצע. כמו כן, אין די בטענה להתנהלות בחוסר תום לב בעלמא ו/או להפרת  
2 הוראות משפט העבודה המגן, כשלעצמן, בכדי להתעלם מ"עקרון האישיות  
3 המשפטית" הנפרדת של חברה, ולייחס את חובותיה לבעלים באופן אישי.

4  
5 לפיכך, דין התביעה כנגד הנתבע 3, להידחות.

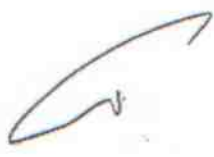
### סוף דבר:

6  
7  
8 התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעות 1-2 ישלמו לתובעת ביחד ולחוד סך של 20,520  
9 ש"ח בגין פיצויי פיטורים וכן סך של 579 ש"ח בגין הפרש דמי הבראה. כל זאת בצירוף  
10 הפרשי הצמדה וריבית חוקית מיום 1.11.08 ועד התשלום בפועל.

11  
12 הנתבעות 1-2 גם יישאו בהוצאות (חלקיות) של ההליך הנוכחי, וישלמו לתובעת סך  
13 של 3,500 ש"ח בהוצאות שכ"ט עו"ד (חלקיות).

14  
15 התביעה כנגד הנתבע 3 נדחית. יחד עם זאת, הואיל והתרשמנו שמדובר בניסיון של  
16 התובעת בתום לב למימוש זכויותיה הסוציאליות, לא מצאנו מקום לחיבה  
17 בהוצאות, חרף דחיית התביעה האישית נגד הנתבע 3.

18  
19 ניתן היום, כ"ח אייר תשע"א, 06 יוני 2011, בהעדר הצדדים.

20  
21  
22  
23  
  
ד"ר יצחק לובובצקי, שופט

  
נ.ע. מר י. אסא